

[A. C. D. Petersen.]

medfører, at Varen, Kapital, forsvinder af Markedet.

Hvad de foreliggende Ændringsforslag angaar, har Det konservative Folkeparti i Udvalget gennem sin Mindretalsbetænkning givet Udtryk for sit Syn paa Lovforslaget. Igennem Betænkningen siger vi, at vi anser § 1 for naturlig, og er tilfredse med Gennemførelsen af denne Paragraf. Vi er ligeledes tilfredse med, at man er gaaet bort fra den oprindelige § 2, idet den helt er udgaaet, thi vi fandt denne Paragraf, saaledes som den forelaa i det oprindelige Forslag, meget odios over for Forsikringsselskaberne. Den Indrømmelse, der her er vist over for vore Synspunkter, bevirker, at vi ikke modsætter os Gennemførelsen af de Paragraffer, som vi ellers efter hele vor Indstilling maa være absolutte Modstandere af.

Mod § 2 har vi i og for sig ikke noget at indvende; naar Konverteringsbestræbelserne skal lykkes nogenlunde, er den vel baade nødvendig og naturlig, og den billiger vi. Derimod er vi noget betænkelige ved § 3, og, som sagt, kun fordi vi har faaet saa betydelige Indrømmelser paa de foregaaende Paragraffer, modsætter vi os ikke denne Ændring. Ændringen i § 4, der gaar ud paa, at Staten i Stedet for at garantere for $\frac{1}{8}$ af Kommunelaanene til Konvertering skal garantere for Halvdelen, indeholder en Udvidelse af Statens Garantiforpligtelser for Kommunerne, som vi anser for at indebære en vis Fare, og vi maa derfor modsætte os denne Udvidelse; vi kan ikke stemme for Paragraffen eller for Ændringen i den, men under Hensyn til de Indrømmelser, der er gjort os, vil vi, som det fremgaar af vor Betænkning, ikke modsætte os den; vi vil ikke modsætte os Gennemførelsen, selv om vi, som der staar, hvis vi havde haft Magt dertil, vilde have udeladt § 3 og § 4.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for § 1 og § 2 og at undlade at stemme for § 3 og § 4.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der her er stillet. Jeg har ligesom Udvalget ment at kunne gaa med til Ændringerne af § 2 og § 3 under Hensyn til de Henvendelser, der er kommet fra Forsikringsselskaberne, og de Tilbud og Indrømmelser, der er gjort fra den Side. Det glæder mig for saa vidt at høre det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen udtale, at naar man ikke modsatte sig § 3, skyldtes det, at man havde opnaaet saa betydelige Indrømmelser paa andre Omraader, idet der deri ligger, at

det dog ikke saa meget er principielle Betæneligheder, det ærede Medlem har haft, saaledes som det faar Udtryk i Mindretallets Betænkning, hvor man netop siger, at man har haft „principielle Betæneligheder“. Jeg skal til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen kun sige, at det ærede Medlem jo ikke kan mene for Alvor, hvad han sagde her, at et Tvangsmoment med Hensyn paa Rentesaenkning maatte han være imod under Hensyn til, at Pengene var en international Vare. Jeg siger, det ærede Medlem kan ikke mene dette. Hele Europas Økonomi bygger i dette Øjeblik paa de enkelte Lande som isolerede Kapitalmarkeder; Pengene er, som det ærede Medlem udmærket ved, ikke paa den Maade en international Vare, som de var for 4 Aar siden. Derfor maa der selvfølgelig være andre Grunde for det ærede Medlems almindelige Synspunkter; denne kan ikke være den rigtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister siger, at Pengemarkedet nu er isoleret inden for de enkelte Lande, saaledes at Pengene ikke i den Grad er en international Vare, som de har været det før, og deri har den højtærede Minister jo Ret; men jeg er alligevel ikke sikker paa, at man vil være tjent med, selv om man har indsnævret sig inden for det enkelte Land, at skabe et Renteniveau i det enkelte Land, der ligger uforholdsmæssig lavt i Forhold til andre Lande. Jeg imødeser, jeg kan godt sige med noget bange Forventninger, at den Finanspolitik, der føres i dette Land, vil bevirke, at vi før eller senere kommer til at henvende os igen til det internationale Pengemarked, og vi skulde da ikke gerne paa Forhaand have afskaaret os fra dette Hjælpemiddel, som vi overmaade vel kan komme til at trænge til.

Men afgørende maa det være, at naar man lever i en Trængselstid som den nuværende, vil det være urigtigt at eliminere Interessen for at skabe Kapital ved at sige, at Kapitalskabelsen i og for sig ikke har nogen Værdi for dem, der skal paalægge sig Savn for at skabe Kapitalen. Vi tror, at det, det drejer sig om paa et Tidspunkt, hvor der er Mangel paa en Vare, er, at denne Vare kommer til at staa i en saadan Pris, at det stimulerer Interessen for at skabe den. Kapitaldannelse sker jo ved Sparsommelighed, og Sparsommeligheden kan mod-